

Sygn. akt II CSK 101/15

POSTANOWIENIE

Dnia 14 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon

w sprawie z powództwa Z. J.

przeciwko Gminie Łódź

o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 14 października 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od postanowienia Sądu Okręgowego w Łodzi

z dnia 9 września 2014 r., sygn. akt III Ca 975/14,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania; zasądza
od skarżącej na rzecz powoda kwotę 3.600 zł (trzy tysiące
sześćset) tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 9 września 2014 r. Sąd Okręgowy w Łodzi uchylił zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi i umorzył postępowanie w sprawie z powództwa Z. J. przeciwko Gminie Łódź, o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym.

Pozwana wniosła skargę kasacyjną, w której żądała uchylenia zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania sądowi II instancji. Jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazała, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne oraz zachodzi potrzeba wykładni przepisów prawnych.

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia takich przesłanek, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

We wniesionej skardze kasacyjnej wniosek o przyjęcie do rozpoznania oparty został na art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne oraz zachodzi potrzeba wykładni przepisów prawnych. W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozważenie - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

l.n